

Den næste sag på dagsordenen var:

Fortsettelse af tredje behandling af forslag til finanslov for finansåret fra 1. april 1961 til 31. marts 1962.

(Foregående del af tredje behandling findes i tidenden sp. 2331).

Lovforslaget som helhed sattes til forhandling.

Brodthagen: Jeg skal give en ganske kort oversigt over forslag til finanslov for finansåret fra 1. april 1961 til 31. marts 1962 efter de i onsdags vedtagne ændringsforslag.

På det fremsatte finanslovsforslag var der på drifts- og anlægsbudgettet opført indtægter til et beløb af 7 621 456 562 kr. og udgifter til et beløb af 6 643 261 929 kr. De vedtagne ændringsforslag medfører merindtægter på 98 108 232 kr. og merudgifter på 64 219 133 kr., således at merindtægten på drifts- og anlægsbudgettet forøges med 33 889 099 kr. til 1 012 083 732 kr.

Jeg kan herefter på venstres, det konservative folkepartis, det radikale venstres og socialdemokratiets vegne anbefale finanslovsforslaget til vedtagelse.

Skræppenborg-Nielsen: Jeg tager vist ikke meget fejl, når jeg siger, at om få minutter vil det forslag til finanslov for det kommende finansår, som nu har været genstand for drøftelse og diskussion i det høje ting ved anden behandling og tillige i finansudvalget, blive endeligt vedtaget her ved tredje og sidste behandling. Statens indtægter og udgifter for det finansår, der tager sin begyndelse den 1. april 1961, er altså nu fastlagt, i hvert fald i det væsentlige, og vi må da alle håbe, at de mange tal, vi i de sidste måneder har arbejdet så intenst med, så nogenlunde vil kunne holde.

Jeg agter ikke her ved tredje behandling at genoptage debatten om finanslovsfor-
slagets indhold, som vi ikke i et og alt er enige i, tværtimod; men jeg føler trang til som nyt medlem af det høje ting dels at komme med nogle enkelte, ganske personlige bemærkninger, dels sluttelig ganske kort at præcisere mit partis stilling vedrørende en ganske bestemt del af finanslovsfor-
slagets indhold og konsekvens.

Selv om det at være politisk interesseret,

selv om det at drive politik her eller dér, direkte eller indirekte, vel for de fleste af de nye medlemmer af det høje ting ikke er noget nyt, ikke er noget uprøvet, tror jeg alt i alt at kunne sige, at det i hvert fald for de fleste, der bliver valgt som medlemmer af det høje ting, medfører en vis forventning og spænding om, hvordan arbejdet på Christiansborg i virkeligheden er. Sådan havde jeg det i hvert fald for mit eget vedkommende i dagene efter valget den 15. november 1960, og sådan tror jeg andre har haft det.

Vi, der blev valgt den 15. november, har nu arbejdet herinde nogle måneder og ved så ganske givet mere om det, der finder sted her, end da vi kom. Vi er valgt af forskellige partier, på grundlag af forskellige retninger og strømninger i det danske folk, retninger og strømninger, der meget ofte og heldigvis repræsenterer varierende opfattelser af, hvad der både de folk, der har valgt os, og det land, vi tilhører, bedst. Selv om der efter min personlige mening alt for ofte drives for megen partipolitik i det høje ting, føler jeg alligevel trang til at sige tak ikke mindst for den tekniske bistand, vi nye medlemmer har fået fra de lidt ældre medlemmer, uanset partifarve. Min tak gælder ganske særlig kollegerne i finansudvalget og dette udvalgs tjenestemænd, men min tak gælder også alle, der er beskæftiget i dette store hus. Altid er de venlige, altid er de hjælpsomme, altid er de imødekommende, og de skal vide, at det ikke mindst for nye medlemmer betyder overordentlig meget. Jeg ved meget vel, at det ofte rent politisk kan gå meget hårdt til herinde; alligevel tror jeg, at man i det væsentlige respekterer hinandens opfattelse af tingene, hinandens anskuelser, hvor forskellige de end kan være.

Vi for vort vedkommende mener i hvert fald ikke, at de, der her i salen giver udtryk for, at de ønsker mere militær, øget oprustning og endog atombevæbning af vort land, er ringere end vi, der ønsker det modsatte. Vi mener blot, at noget sådant vil være til skade og ikke til gavn for vort folk og land, men vi anerkender samtidig, at modparten har lov til at mene det modsatte.

Det, der foregår i folketinget er altså en